

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina

În zile de sărbătoare de sfinți, Eu, Domnul Iisus Hristos, vin în grădina cuvântului Meu și grăiesc de deasupra și Mă așez pe masă cuvânt și Mă dau apoi spre mângâierea celor ce Mă așteaptă să Mă dau, căci sunt credincioși venirii Mele de azi cu sfinții pe pământ cuvânt, iar credința lor se așează cale înaintea Mea și Îmi ajută lucrul venirii Mele, așa cum în toate vremile Mi-au pus cei credincioși înainte credința lor, iar Eu, Domnul, am lucrat și am săvârșit.

Oștirile cerești au azi în sărbătoarea lor pe mucenița Ecaterina, pildă de credință și de om nou prin credință și prin faptă, iar credința ei a născut credință și suflete pentru cer și dragoste de Dumnezeu în ele, și apoi privesc minunată și mărturisire tare a lui Dumnezeu înaintea neamului păgân față în față cu cei credincioși pentru Hristos, și s-a făcut aceasta sămânță nouă pentru semănat în oameni ca să vină la viață cei ce se ridică să-l biruie pe satana și să se dea ei lui Dumnezeu pe vecii, căci viața omului este o zi de luptă a fiecărui om, ori pentru cer, ori pentru iad, după cum omul însuși înclină să lupte, ori pentru Dumnezeu, ori pentru satana.

Vin, poporul Meu, la tine cu sobor de sfinți. Deschide cuvântului Meu spre hrana sufletului tău! Nu e multă hrana cea din cer, o, nu e multă cum spun cei necredincioși, ci e puțină mărirea Mea cea plină de lucru peste pământ, căci omul mănâncă mai mult hrana cea de pe pământ, iar sufletul este mai mult decât trupul, și uită omul aceasta. Te îndemn, fiule, să mănânci cu dor, căci dorul vine dorind, ca și foamea de bucate, care vine mâncând din ele. O, învață-te, tată, așa, că vine vremea să mănânci mai mult din cer și să crești frumos și tot mai frumos, că frumoasă va fi plinirea vremilor, și Eu voi sărbători cu cei credincioși zi și noapte, căci noapte nu va mai fi. O, cum să mai fie noapte când Eu, Domnul, voi fi mereu cu ai Mei și cu învierea Mea în ei?

O, poporul Meu, zi și noapte slavoslovesc sfinții cântarea cea de biruință a Mielului lui Dumnezeu și a lor, a celor răscumparați prin sângele Meu și al lor pentru mărturia Mea, iar când Eu cobor cuvânt pe masa ta, slavoslovesc sfinții venirea Mea la tine, că e mare biruință a Mea venirea Mea de azi prin credința ta pe pământ. În suita Mea de venire la tine în ziua aceasta stă mucenița Ecaterina și ceata de mucenițe, care M-au iubit cu viața lor cât au stat pe pământ și și-au plătit lor viață și loc în cer între sfinți, iar Eu, Domnul, îi am acum lucrători cu Mine, căci venirea Mea este lucrare mare și Mi-o lucrez cu sfinții, fiule. Eu întotdeauna am lucrat și am grăit pe pământ prin cei credincioși, petrecând în ei și cu ei, căci ei se făceau ușa prin care lucrările Mele se arătau oamenilor pline de har, pline de sămânță de semănat peste pământ pentru credința în Dumnezeu a oamenilor și pentru iubire în ei. Hai, tu, mireasă plină de dor pentru Mirele tău cel de sus, arată-ți hăinuța și podoabele ei, pe care credința ta le-a lucrat. Eu, Domnul și Mirele tău, binecuvintez intrarea ta. Amin.

— *O, mare este slava Ta în biserica sfinților Tăi sus în cer, Doamne! Mult mi-a atins inimioara dorul de Tine în vremea mea cea fragedă pe pământ! Mi-a luat foc inimioara de dragostea Ta. Am dat foc cu focul din mine celor ce au ars apoi și ei pentru Tine cu inima din ei în mijlocul focului în care au fost puși de păgâni pentru iubirea lor de Dumnezeu, o, Mire Doamne. O, nu știu oamenii ce face iubirea cea aprinsă pentru Tine într-o inimă credincioasă Ție când ea ajunge să Te cunoască și să Te iubească cu toată puterea ei. Să-și aducă aminte toți necredincioșii de pe pământ de mărturia Ta prin atâtea cete de sfinți și de mucenici, prin care Tu ai slobozit atâtea semne minunate, atâtea nașteri de sus în oamenii care au urmat apoi după Tine pe urma sfinților Tăi mărturisitori. Ești disprețuit de toți, o, Mire sfânt, dar ai fost și ești atâtea de iubit de cei ce Te-au aflat și Te-au crezut și Te-au urmat după ce Tu Te-ai descoperit lor! O, fericiți sunt cei ce sunt scriși în cartea vieții, Doamne! Ei se descoperă pe pământ ai Tăi prin*

mărturisirea lor cea pentru Tine, iar Tu Te desăvârșești minunat prin locul Tău din ei, prin credința lor, care Te alege lor.

O, fii ai oamenilor, are Domnul bogăție mare în cer pentru cei veniți de pe pământ prin credința lor cea mărturisitoare înaintea celor necredincioși. Mirele Iisus Hristos a fost iubirea lor, iubirea cea din ei, iar întru El este tot binele și tot darul cel desăvârșit. Curând, curând, tot pământul în lung și în lat va fi împărăția Lui și a sfinților Lui, că este scris aceasta, dar acum are Domnul aici izvor chemător, care cântă și plânge și curge după om, și vai celor de pe pământ care nu caută spre el când el curge vestindu-și obârșia și împărțindu-se peste tot ca să-L semene pe Dumnezeu în oameni și să învieze mulți la glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris.

Învață Domnul cu cuvântul Său viața cea de sus s-o ia omul în el și s-o trăiască și s-o înflorească pe ea pe pământ, căci totul va fi al Domnului pe pământ și nu va mai fi al omului, și va fi izvor de slavă peste tot pentru cei credincioși, după ce Domnul a strigat atâta vreme după om ca să-I deschidă Lui.

O, deschideți cartea cuvântului lui Dumnezeu, Care strigă azi în lung și în lat ca să fie auzit glasul Lui, o, fii ai pământului! Strigă peste voi Domnul și sfinții Lui ca să intrați în sărbătoarea venirii Lui. Dați Domnului vloga voastră, căci El vă va da însutită bucurie și putere pentru ea dacă-L veți căuta cu dor pe El așa cum eu L-am căutat, iar El m-a găsit și mi-a dat din focul Lui să port. Dați de peste voi viața care vă surpă viața, căci taina vieții în om este iubirea cea pentru Dumnezeu, de la Care aveți toți darul vieții. O, ascultați de Domnul și de toată învățătura Lui cea pentru viață, cuvânt care cheamă la înviere și la viață de sus pe pământ, căci viața luată de jos este viață fără Dumnezeu și este plată rea pentru om.

Arată-Ți fața, o, Mire Doamne! Arată-Ți minunea lucrării Tale din mijlocul poporului cuvântului Tău de azi, că a sosit vremea, iar trâmbițele sună tare în cer vremea Ta, venirea Ta, și se anunță ea așa, căci Tu cu sfinții vii, precum este scris. Amin.

— *Îmi fac sfinții vestirea și venirea Mea cu ei pe pământ cuvânt, iar Eu, Domnul, Mă fac lor cale ca să vină cu Mine și să cuvinteze ei de lângă Mine venirea Fiului lui Dumnezeu ca să-Și gătească Lui mireasă pentru întâmpinarea Sa. Amin.*

O, mereu vin, mereu Mă fac cuvânt aici și grăiesc deasupra grădiniței Mele de cuvânt și-Mi așez în cartea sa tot cuvântul gurii Mele ca să se vadă strigătul Meu cât este de mult, cât vin de mult după om ca să-i cercetez viața și ca să-i dau dacă voiește să Mă primească să-i dau. Am popor credincios așezat de Mine înaintea Mea când vin, și l-am făcut împărțitor de Dumnezeu, iar el Mă vestește peste tot pentru cei ce Mă aud și-Mi deschid ca să cinez la ei masă de cuvânt și de înviere prin cuvânt. Așa cum omul de pe pământ grăiește peste oameni și se împarte ca să fie auzit peste tot de la locul de unde el grăiește sau se arată văzut grăind, o, tot așa și Eu, Domnul, grăiesc aici, în mijlocul unui popor sfințit, așezat de Mine înaintea Mea, și Mă împart în părți ca să fiu auzit și luat în casă de cei ce-Mi deschid ca să le dau. Mă strecor smerit și pe aceeași cale Mă vestesc, pe cale cu omul mergând, odată cu el călătorind și vestindu-Mi venirea, dar zgomotul de pe pământ e mare de tot, căci oastea lui satana e toată peste tot împrăștiată, pe toată fața pământului este ea și mănâncă toată frunza, tot rodul, căci este flămând după duhul omului satana și e nebun de flămând după om, iar Eu calc ușor, în șoaptă, pe aceleași urme, pe aceeași cale și strig ușor și-Mi semăn sămânța în mijlocul neghinei și o ud mereu, mereu, că vreau să crească ea și nu neghina, și vreau să biruiască ea rodul neghinei, căci neghina rodește odată cu rodul ei și focul cel mistuitor pentru ea, dar Eu, Domnul, voi face să crească frumosul raiului pe pământ apoi, și voi da acest frumos celor frumoși, celor ce se lasă făcuți acum după chipul și asemănarea Mea, căci Eu pentru aceasta vin acum pe pământ cuvânt și cu cuvântul lucrez facerea cea nouă, căci vin cu facerea cea de sus a tot și a toate, vin, că este scris să vin și să lucrez lucrul cel nou, care va rămâne înaintea Mea spre mângâierea Mea și să-l înmuguresc și să-l înfloresc apoi, căci omul va fi răscumpărat prin multul Meu pogorământ după el acum. Amin.

O, pace ție, poporul Meu de la izvor, la care vin pe masă cuvânt ca să Mă dau spre viața multora, spre mângâierea celor ce se vor deschide Mie și spre viața lor cea de sus pe pământ, ca să-Mi întâmpine ei venirea Mea, slăvita Mea venire acum, la sfârșit de timp! Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2011